

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۲/۰۲

صلاح الدین سعیدی

کنفرانس طرح نجات از بحران افغانستان

دیروز (۲۰۱۹/۱۲/۱) طی کنفرانسی طرح نجات از بحران افغانستان در جلسه ای در کابل به شمول جناب حامد کرزی و عده ای از سیاسیون کشور اراده خویش را درین عرصه و تحت این نام به نمایش گذاشتند.

با مسرت و دقت تام آنرا در ویدیوی تهیه شده از آن دیدم، که با تأثر خوشی من طول نکشید و جواب خود را نیافتم. منطق و طرح های ارائه شده مأیوس کننده بود. علت مأیوس شدن این نبود که معضل و مشکل ما لاعلاج است، علت مأیوس شدن از طرح ها و نظریات ارائه شده برای حل مشکل بود.

حل معضل به عقده گشایی و خفتن در عصر، رفتن له نسخه های دیروز، عدم آگاهی مسلکی از دولتداری خوب و عدم آگاهی از ترند های جدید دولتداری خوب و اولویت دادن به منافع و مصالح دیگران و در رأس پاکستان نمی شود و نیست.

اظهارات و طرح های ارائه شده دقیقاً بیانگر تمایلات و حالات فوق بود. اگر دولت مؤقت و عبوری ۱۸ سال قبل کدام توجیه داشت، رفتن امروز به آن اگر حماقت نباشد، عقبگرایی و عدم فهم از حاکمیت مردم و ملت است. معامله در غیاب ملت و رفتن به بن چارم است.

در آن بن که من ترا حواله دار و تو مرا کوته و الدار بگو و معامله در غیاب ملت است. ایجاد حکومت بی طرف و عادل و ... یعنی چه و توسط کی و اشخاص به این مشخصات را کی انتصاب و پیشکش می کند. فراموش نکنیم که هبوط و نزول وحی هم با حضرت محمد صل الله علیه و سلم پایان یافته.

این بحران زدایی به نمایش گذاشتن طالب به فرشته صلح و اجماع پاکستان و ایران برای صلح و استقرار افغانستان نمی شود و نخواهد شد.

طالب دیدگاه و نسخه خود را دارد که مبارکش باد! حرکت طالب کل نتیج سیاسی کشور نیست و این گروه مذاکره کننده طالب با امریکا کل حرکت طالب نیست.

در مصالحه سیاسی صحه گذاشتن و یا رد امارت اسلامی و قبول و یا رد قانون اساسی افغانستان نیست! سفارش هایی ازین قبیل در بن اجلاس مأیوس کننده و متأثر کننده و عدم داشتن فهم درست مسلکی و عدم فهم الفبای سیاسی از مسائل را کاملاً گواهی میداد و میدهد هنوز.

اما این عقل کل؟! چه گفتن میخواهد؟

مسلم است که نام نجات و تلاش برای رفع بحران یک نام و عنوان خوب و به موقع است!

اما چون نیت چیزی مکنون و پوشیده است و بر قلب ها الله تعالی دانا است، ما ازین تلاش استقبال می کنیم. هر مسلمان و لو کنه‌گار باشد مکلف به اجراء و ادای نماز است. اما عاصی و متخلف که تلاش عفو می کند تا آنچه ریخته و به کج راه برده، اصلاح و ترمیم کند و از ارتکاب گناه دوری جوید، کار اسلامی، انسانی و خیر است. از چنین عملکرد و اقلأ اظهارات خیر باید استقبال کرد و ما از آن استقبال می داریم. اما اخلاقاً و شرعاً متخلف و خطاء کار به امامت نماز گزاران مناسب و درست نیست. امامت و پیشوا شدن زبینه متدینان و عالمان صادق و غیر متخلف است.

پیام من برای شما بحران زدایان و نجات افغانستان!

معضل و مشکل مردم افغانستان راه های حل دارد اگر کار به اهل کار متعهد به افغانستان و مصالح آن سپرده شود.

باید له یاد داشت که عوامل معضلات و بحرانها در افغانستان داخلی و خارجی اند!

عواملی که ما در آن مستقیم سهم نداریم و دیگران برای ما ایجاد کرده اند تا باوجود تهدید از ترور و تروریزم، دهشت، انفجار و انتحار و تهاجم تجاوز همسایه و ... ما را با وجود حضور نیروهای نظامی خارجی در کشور خویش معتقد نگه میدارد. ما را معتقد میدارد که اگر ما حضور نیروهای نظامی خارجی را در افغانستان نمی داشتیم تا حال دزدان سرگردنه و آن جنگ سالاران بی عزت و بی فرهنگ و بدون داشتن نام پدر و بدون تاریخ تا حال ده مرتبه در افغانستان کودتا و انقلاب بحران ساز میکردند. لذا نگهداشتن تهدید به نحوی بر اوافق به بقای نیروی نظامی خارجی در پهلوی چند عامل دیگر مرا درین حالت نگه داشتن میخواهد.

و اما عوامل داخلی ای که من در زدودن آن موثرم نیز بس مهم و ارزشمند اند که باید نام گرفت و مشخصاتش را ارائه کرد تا با شناخت از آن کار اصلاح متناسب و به موقع زدودن بحران کرد.

عاملین بحران و قبل از همه عوامل بحران را با ذکر مشخصات اش بیان داشت!

مثلاً بگوئید که مرجع تطبیق حاکمیت قانون آگاهی و تعهد لازم به قانون ندارد و یا ضعیف است.

دیکتاتوری نام منفی است اما من به دیکتاتوری قانون تأکید دارم. قوت نظام و قوت عدل عمری در حاکمیت قانون و تطبیق آن بر همه یکسان بود!

مثلاً در ریشه یابی عوامل بحران اگر بگوئید که در محل و مرجع رسمی مثلاً در ارگ، در مسجد و محل عبادت به توهین و تحقیر مرجع و شخص نماز گذار (وزیر یا گدا) صورت میگیرد و زمان آغاز تحقیق عدلی مشتبه و با متهم برای ردیابی حقیقت به تحقیق حاضر نمی شود. این است یکی از دهها عامل بحران در جامعه و کشور. شرم آور و بحران سازی درین هم است که شخص بس مهم دولتی که باید خود حافظ قانون باشد از متهم و متهمین دفاع و بهره برداری سیاسی میکند و بدون اندکترین شرم و خجالت متخلف مشهود (کسیکه به خواست مرجع عدلی برای ردیابی نه گفته) را متحد سیاسی خویش میسازد. متهم به تخلف به عدالت حاضر نشده، جرمش به خاطر عدم حضور به عدالت ثابت است. بلی اگر اتهام اصل قضیه اتهام است اما نرفتن به عدالت تخلف مشهود است.

بحران ساز آن است که به اتهام تجاوز جنسی به عدالت حاضر نمی شود و باز هم در بهره برداری های سیاسی ارکان ارشد دولتی با چنین متخلف خاله گکانی خلاف قانون و خلاف اخلاق سیاسی داشت و تهدید به بحران می کنند.

بحران ساز آن است که مظاهره و آزادی بیان را مانند انقلاب و بحران سوء استفاده کرده و در هفت ولایت کشور مانع کار اداره ای میشود که خود آنرا ایجاد کرده اند.

بحران ساز آن است که از نام حاکمیت قانون و نام تیم دولت ساز نشسته و در برابر مطالبات غیر قانونی و بی منطق مقابل توان استدلال و فهم لازم مسلکی برای دفاع ندارد، سکوت میکند و از مندرجات موجود قانون به صورت درست استفاده کرده نمی تواند تا متخلف را به اندازه کافی به ملت افشاء و تجرید کند.

اگر ما این را شناختیم، اگر مرض را تشخیص و دیاگنوز درست کردیم، تداوی موثق و سهلتر می شود!

قوانین خوب، تطبیق و نظارت از تطبیق و تعهد به حاکمیت قانون، بلند بردن سطح آگاهی از قانون بحران زدایی میکند! این است بخشی از آن مواردی که نام بردم که اتخاذ تدابیر در برابر این پدیده های شوم و ناسالم سبب جلوگیری از بحران و سبب نجات و کوتاه شدن مدت تراژیدی ملت افغان میشود .

و ها

عدم رساندن این حقایق و عدم عام کردن این منطق و عدم تکمیل کردن آن و بی تفاوت بودن در برابر آنچه در کشور و جامعه ما میگذرد به هر توجیه باشد و یا به اصطلاح و قول: شوله ات را بخور و پرده ات را بکن ! گناه نابخشودنی است.

نصوص و اعتقادات دینی ما چنین اشخاص را شیطان گنگ خطاب کرده اند (الساکت عن الحق شیطان اخرس). فاعتبروا یا اولی الابصار

**** **

یادونه: که چیری گران لوستونکی و غواری چی ددی لیکوال نوری لیکنی هم ولولی، نو کولای سی چی، پر انخور باندی د «کلیک» په اجرا کولو سره د لیکونکی نور مطالب د «آرشیف» فهرست ته، لار بنودنه تر لاسه کری!

کنفرانس طرح نجات از بحران افغانستان

Saidi_s_conferance_tarhe_nedjaat.pdf